

Sofokles

ANTIGONA

Autor komiksu **Daniel Chmielewski**

ANTIGONA

OSOBY

ANTIGONA, Oidipova dcéra

ISMÉNA, jej sestra

ZBOR TÉBSKYCH STARCOV

KREÓN,
tébsky kráľ

Strážca

HAIMÓN, Kreóntov syn

TEIRESIAS

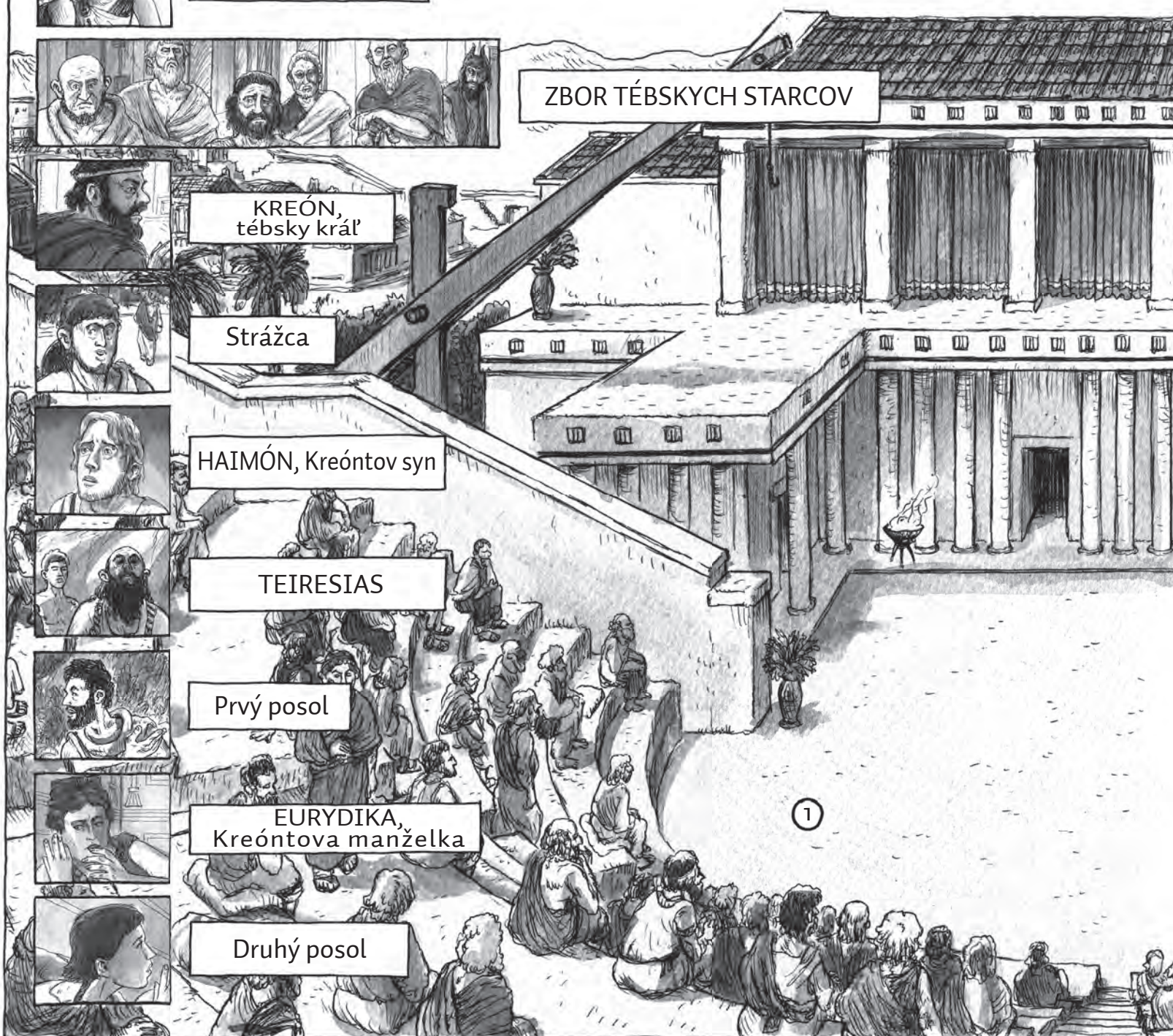
Prvý posol

EURYDIKA,
Kreóntova manželka

Druhý posol

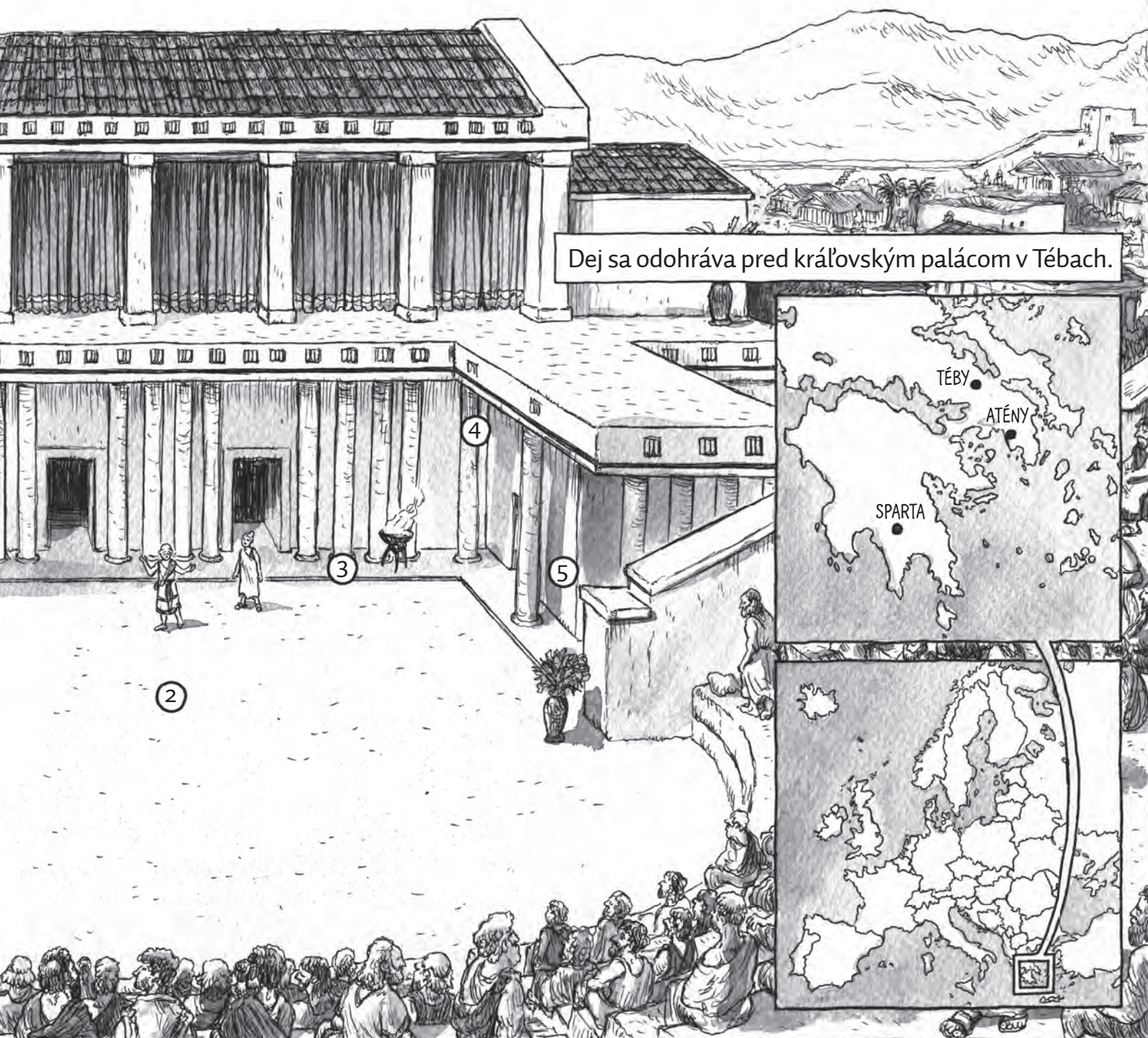
① Theatron – hľadisko

② Orchestra – priestor pre chór

③ Proskénion – scéna

④ Skéna – scénické kulisy

⑤ Parodos – vstup pre chór

Zem zdunela pod pádom jeho kostí,

hoci sa predtým tento ohňonos
na naše mesto rútil v divokosti
podobný povíchríci. Smutný lós
si to k nám prišiel prevziať v plnej zbroji.

A iní iné mali vytrpieť:
sám veľký Arés, čo vždy vedľa Dia stojí,
zaháňal všetkých nepriateľov späť.

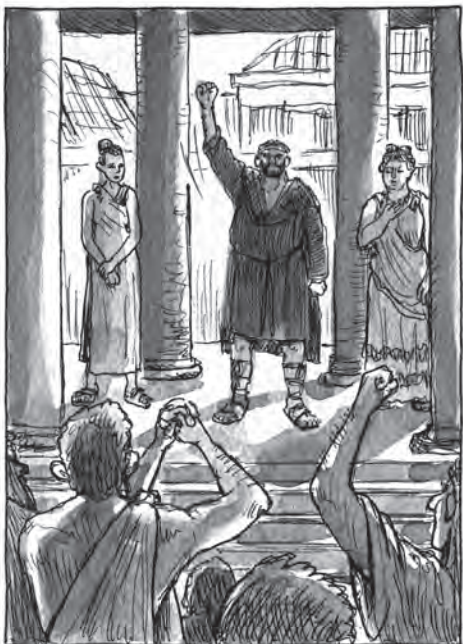
Tak siedmich veliteľov nepriateľa
premohlo sedem veliteľov brán
a dvaja bratia svoje mŕtve telá
namiesto zbraní dali ako daň
na oltár Diov.
Obaja padli pod kopijou,

keď zdvihli naraz jeden
na druhého zbraň.

Bohyňa víťazstva však, slávna Niké,
s jasotom vošla do bojovných Téb.
Už ďalej nehovorme o tragike
skončených bojov, ale radšej tep
nech sa nám teraz roztancuje v ľahkom rytme

a takto vstúpme do chrámov,
keď Téby celú noc sa zabávajú s Bakchom
a my keď sme pod jeho ochranou!

Hľa – práve vyšiel z paláca náš nový pán
Kreón, syn Menoikov, čo po nedávnych
udalostiach vládom sa stal –

tak šťastena to hcela vrtkavá.
Ktovie, čo do hlavy si vzal,

keď vydal vyhlášku, čo starcov
na toto mimoriadne zhromaždenie zvoláva?

Síl na svete je mnoho, ale nijaká silnejšia ako človek, ktorý aj do zúriacej víchrice a lejaka sa púšťa,

aby na pochmúrnom mori prerážal valmi vln, čo kolišu a oblievajú stážne jeho lodí.
On aj Zem, v rade bohýň najvyššiu, večnú a neúnavnú, každý rok rozjatrí pluhom, keď sa jeho krok za krokom koní borí do jej pôdy.

On krídle plachých vtákov chytá do nástrah a od úpätia po úpätie naháňať divé šelmy v horách nemá strach a vrhá pevne upletené siete, do ktorých morské tvory lezu mu.

Človek má dôvtip – preto neuniká nič pred zámermi jeho rozumu.

Stíha zver najstrmšími chotármi, hrivnatú šiju koňa ujarmí práve tak ako neskrotného býka.

On hovoriť i bystro myslieť razom
sa naučil a kladie základy mestám
a vládne v nich a s krutým mrázom

a prudkým dažďom tiež si poradí,
lebo si nad hlavou vie strechu zdvihnúť
a s rozvahou sa díva na doby,

čo majú prísť, a iba smrti vyhnúť
sa ešte nedokáže, vie však už, ako
obchádzať má kráče, do ktorých vtiahnuť
ho chcú choroby.

No hoci múdrosť, vtip
a silu obra

má v miere, ktorá báje prekoná,
on zlo je schopný konať
v päťach dobra.

Ak žije správne, podľa zákona
posväteného prísahou, je vlasti

na ošoh – sám je však jej záhuba,
ak do zla padne ako do priepasti.

Kto zotrúva pri zle,
nebude nikdy hosťom mojej mysle,
nebude hosťom môjho kozuba.

O, aký žiaľ, keď po prvom hneď druhý úder zasiahne ťa! Co ešte príde, aby som to vydržal?

Len teraz som vzal do náručia mŕtve dieťa, a už mi mŕtvu ženu kladú pred nohy.

Nešťastná matka! Syn môj úbohý!

Šla pred oltár a prebodla sa mečom. Zrak jej vyhasol, keď oplakala Megara, čo skôr už padol, potom Haimóna. A teba zas prekliala ako vraha svojho potomstva.

Strasť, ó, strasť!
Desivý je môj údel. Nevieam, prečo mi neprebodne srdce jeden z vašich mečov? Strasť, ó, strasť! Taká, že nemôže už vzrásť.

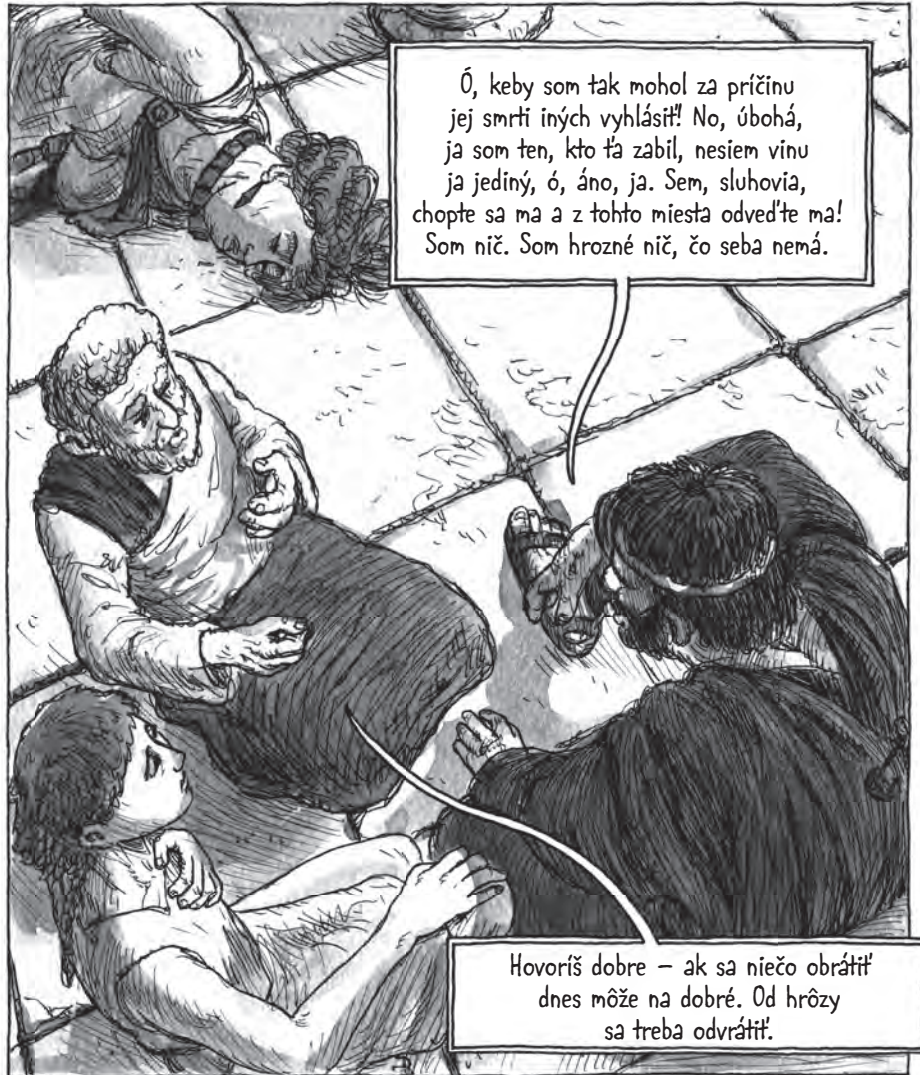

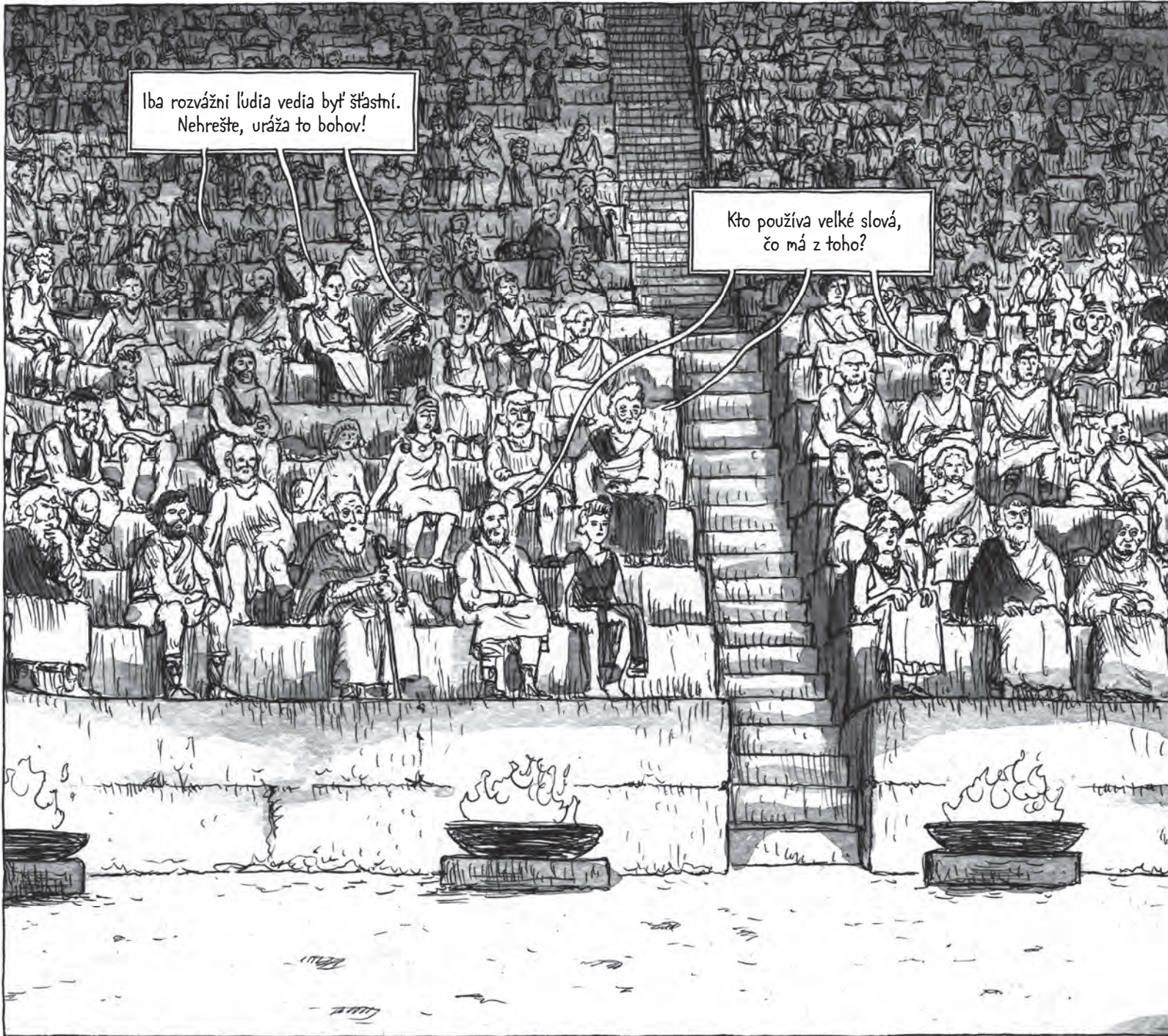
Smrť oboch synov tebe dala za vinu.

Opakuj, ako sa to všetko zbehlo! Vrav!

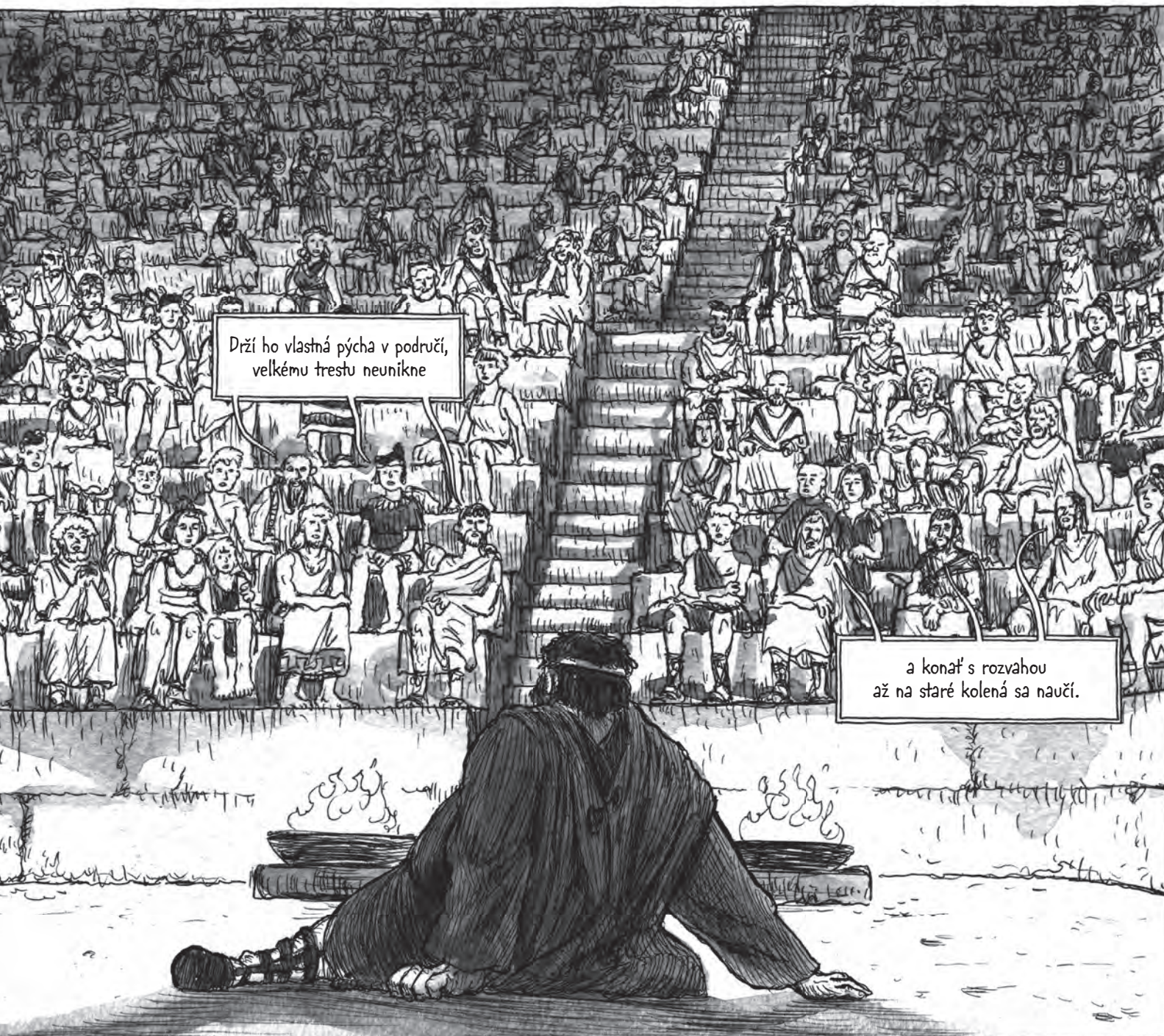

Iba rozvážni ľudia vedia byť šťastní.
Nehrešte, uráža to bohov!

Kto používa veľké slová,
čo má z toho?

Drží ho vlastná pýcha v područí,
velkému trestu neunikne

a konať s rozvahou
až na staré kolená sa naučí.

„Síť je na svete mnoho,
ale nijaká
silnejšia ako človek...“

Sofokles: *Antigona*, Prvý stasimon, preklad Ľubomír Feldek